

Zmrdi Jako Já

Jickson

Bylo tady pár slz, ale hlavně byl smích,
i když ty špatný věci zabolí víc,
než ty dobrý ve stejným množství vyléčí,
každá kapitola v mym osobním životě,
znamená nověj pilíř toho pódia,
na kterým musím svoji roli žít a hrát,
není důvod to vzdát,
přesto že občas přijde pád
i přes zlomený nohy musíš umět vstát
a jít dál, pořád musíš se smát,
i když duše zažila pád tak jako já dál se s tím srát,
o svý posty se rvát, mít pokerface
a všem těm zmrduům zakrýt svou pravou tvář,
budou tě linčovat, srát,
do svejch pastí tě hnát,
pak cupovat na kusy jak hejno hladovejch supů a vran,
přesto že okusíš bolest,
nedovol ať ti udusí žár,
pod se mnou běžet na bránu,
pálit svou salvu pro slávu,
každou tu mířenou ránu zasaď tý čubce do chřtánu,
zkrátka nedovol aby ti samota pohltila
tvou zářící auru,
přisahám ti že i já sám mám někdy pocit,
že nemám páru do toho z posledních sil
dát všechnu svou čakru co v těle mám,
a proto se snažím občas vypnout a bejt volnej jako pták.

Zmrdi jako já v tom snadno uváznou,
ale důležitý je, nikdy neodejít s prázdnou,
než světla zhasnou a dveře se zavřou,
musíš z toho vymlátit maximum
a jít do toho na sto. (2x)

Tisíce průserů, problémů, potyček
a stovky ran a nakonec,
tváří v tvář stát lidem,
který sem zklamal sám,
tím že sem byl sobeckej cock,
je to tak že mí svědomí přidalo,
sem tam na duši nějakou tu bolavou ránu a šrám,
zůstaly jizvy a rány,
ale srovnanej sem zůstal sám
a teď vim že největším bohatství,
je mít na uzdě svoje já,
smát se teď, nebrečet nikdy,
otevřít inventáře a s nima ty hezký vzpomínky
pak flašky tequily za ty lidi,
který tady byli a nemůžou
už bohužel být, přesto že by chtěli,
pokora, úcta a požehnání,
dává mímu životu nový rozměry
a hodnoty tak co víc chtít,
nemusím snít o lepším místě,
kde budem žít se svejma G's,
není to o tom jestli nám bude jednou líp,
nebo to jednoho dne budem mít,

ale o tom co máš v danou chvíli
a jak seš s tím schopnej naložit a taky žít,
tak přestaň už kurva brečet,
že chceš od života trochu víc,
to chce úplně každěj,
ale né každěj to musí mít.

Zmrdi jako já v tom snadno uváznou,
ale důležitý je, nikdy neodejít s prázdnou,
než světla zhasnou a dveře se zavřou,
musíš z toho vymlátit maximum
a jít do toho na sto. (2x)

Každěj z nás proplová životem vlastím způsobem,
né ale každěj má odhodlání,
jít tou zdlouhavou cestou dál,
tak začne stát a začne se bát,
všech těch věcí co dělal tak rád,
i já měl možnost okusit chvíle,
kdy se člověk přestane smát,
já nemínim sám sobě lhát,
už několikrát sem nemohl vstát,
ze studený země,
na kterou mě poslala kudla do mých zad,
překonat strach, je základ,
určit si hodnoty přestat konečně
pořád tápat životem,
kterej ti nebude zadarmo šance jen tak dávat,
spíš nohy podkopávat,
chce to mít sílu až budeš vstávat,
všem těm zmrduům kolem sebe dávat najevo,
že nebudou vymrdávat s tebou,
ani s tvojí crew,
přesto že máte hlavu plnou snů,
musíš dát tomu každou vteřinu,
dokud ti neodbijou poslední hodinu
a pak můžeš zavřít oči a smířit se s tím,
že sága končí, odejít s pocitem,
že si splnil každěj svůj cíl,
kterej sis určil, dávno sem skončil,
dělat všechno napůl,
teď to všechno teprve chápu,
nehodlám jen tak hloupě stát
mezi ostatníma v tupym stádu.

Zmrdi jako já v tom snadno uváznou,
ale důležitý je, nikdy neodejít s prázdnou,
než světla zhasnou a dveře se zavřou,
musíš z toho vymlátit maximum
a jít do toho na sto. (2x)